

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sadowy Wojciech Furtak

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2024 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Asekuracji Spółki z o.o. z siedzibą w Sopocie

z udziałem dłużnika Ewy Rejtner

o egzekucję

w przedmiocie skargi wierzyciela na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie Krzysztofa Pietrzyka z dnia 4 maja

2023 roku w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 2555/19

postanawia:

1. w trybie art. 759 § 2 k.p.c. zmienić zaskarżony punkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie Krzysztofa Pietrzyka z dnia 4 maja 2023 roku w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 2555/19 w ten sposób, że jako podstawę prawną umorzenia przyjąć art. 823 k.p.c. w miejsce art. 824 § 1 pkt 4 k.p.c. i stwierdzić umorzenie z mocy samego prawa z dniem 11 października 2023 roku;
2. oddalić skargę.

Za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ SĄDOWY
Sędziarz sądowy

Karolina Wozniak

UZASADNIENIE

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie, mimo iż część podniesionych w niej zarzutów była trafna.

Zasadność skargi sprowadzała się w części do oceny, w jakiej dacie zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne w przedmiotowej sprawie toczące się z wniosku wierzyciela Asekuracji Spółki z o.o. z udziałem dłużnika Ewy Rejtner. Powyższe determinowało okoliczność, czy umorzenie postępowania powinno nastąpić po upływie 6 miesięcy od daty zawieszenia postępowania czy z upływem rocznego terminu.

Wierzyciel wywodzi prawidłowość skargi z faktu, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte na podstawie wniosku z dnia 13 sierpnia 2014 roku, zaś Komornik Sądowy stoi na stanowisku, że prowadzi egzekucję od dnia 6 listopada 2019 roku, a zawiadomienie o

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie
I Wydział Cywilny
ul. Terespolska 15A
03-813 Warszawa

Biuro Obsługi Interesantów tel. 22 509 11 62, e-mail: boi2@warszawa-pragapoludnie.sr.gov.pl

Czytelnia tel. 22 509 11 63

Godziny przyjęć interesantów wt. - pt. 8.30 - 15.30, pon. 8.30 - 18.00

Data: **14 maja 2024**

Sygnatura akt:**I Co 1268/23**

Sygn. SLPS: II LCo-SR 1437/23, II LCo-SR 2167/23

Referent w sprawie: ASR Wojciech Furtak

W odpowiedzi należy podać datę i sygn. akt

Następcy prawni Ewy Rejtner

strona internetowa tut. Sądu 1 miesiąc

DORĘCZENIE
odpisu postanowienia

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie I Wydział Cywilny doręcza odpis postanowienia wydanego w dniu 09/05/2024 roku w sprawie I Co 1268/23 wraz z uzasadnieniem.

zał. 1 odpis.

POUCZENIE

1. Od postanowienia przysługuje zażalenie do innego składu sądu rejonowego, tj. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie (art. 394^{1a} § 1 k.p.c.).
2. Termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem (art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394^{1a} § 2 k.p.c.).
3. Sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie spóźnione, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie (art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.).
4. Oddanie pisma procesowego w urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Ten sam skutek wywołuje złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej, albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku (art. 165 § 2 i 3 k.p.c.).
5. Pismo składa się do Sądu wraz z odpisem pisma i jego załączników dla pozostałych stron postępowania (art. 128 § 1 k.p.c.).

Niniejsze pismo nie wymaga podpisu na podstawie § 100a ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

Na zarządzenie Sędziego
z up. Kierownika Sekretariatu
sekretarz sądowy Karolina Poczobut

wszczęciu egzekucji zostało odebrane przez dłużnika w dniu 15 listopada 2019 roku i z tych przyczyn postanowienie z dnia 4 maja 2023 roku jest prawidłowe.

W ocenie Sądu rację ma wierzyciel, że postępowanie egzekucyjne zostało skutecznie wszczęte już 13 sierpnia 2014 roku (k. 1 akt egzekucyjnych). W tym bowiem dniu wierzyciel złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Woli Andrzeja Lusa o wszczęcie egzekucji z udziałem Ewy Rejtner na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI N-ce 750829/14. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało skutecznie doręczone dłużnicze. Wprawdzie egzekucja ww. należności została przekazana do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie Krzysztofa Pietrzyka dopiero dnia 21 sierpnia 2018 roku to powyższe nie oznacza, że datą wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest dopiero podjęcie czynności przez Komornika Sądowego, któremu sprawa została przekazana. Przekazanie sprawy innemu organowi egzekucyjnemu nie oznacza bowiem, że dochodzi do kolejnej, nowej sprawy egzekucyjnej. Sprawa egzekucyjna podlega kontynuacji w związku z przekazaniem sprawy innemu organowi egzekucyjnemu, natomiast zastosowanie art. 773¹ § 1 k.p.c. nie oznacza, że egzekucja przeciwko Ewie Rejtner została wszczęta dopiero z chwilą przekazania sprawy do Komornika Sądowego Krzysztofa Pietrzyka. Mimo, iż organ egzekucyjny nie jest Sądem to stosując analogię w postępowaniu egzekucyjnym należy na podstawie art. 200 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uznać, że czynności dokonane przez organ egzekucyjny przed przekazaniem sprawy pozostawały w mocy, a więc także za moment wszczęcia egzekucji należało przyjąć wniosek złożony w dniu 13 sierpnia 2014 roku.

Mając na uwadze powyższy fakt, należało przyjąć, iż postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte dnia 13 sierpnia 2014 roku, a zatem brak było podstaw do umorzenia postępowania w oparciu o treść art. 824 § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdzie art. 823 k.p.c. Ustawa z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w art. 2 pkt 87 uchyliła art. 823 k.p.c. Mimo wyeliminowania powyższego przepisu z obrotu prawnego, ustawodawca w przepisach intertemporalnych zdecydował, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed tą datą stosuje się przepisy dotychczasowe (art. 21 ust. 1 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 823 k.p.c. (w brzmieniu sprzed dnia 8 września 2016 r.) postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia

zawieszono postępowania. Termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, a w razie zawieszenia postępowania – od ustania przyczyny zawieszenia.

Godzi się zauważyć, iż ustawodawca na kanwie art. 759 § 2 k.p.c. przewidział, iż Sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia. Komentowany przepis reguluje uprawnienie Sądu z zakresu nadzoru sprawowanego nad komornikiem jako organem egzekucyjnym, który Sąd sprawuje z urzędu w celu usuwania uchybień komornika, przez które należy rozumieć podejmowanie czynności sprzecznie z przepisami postępowania egzekucyjnego regulującymi postępowanie komornika w ogólności, jak również regulującymi prowadzenie egzekucji z określonego składnika majątku dłużnika czy też egzekucji świadczeń niepieniężnych. W literaturze zaznacza się, że uprawnienia nadzorcze Sądu z art. 759 § 2 k.p.c. przysługują w postępowaniu ze skargi na czynności komornika oraz poza tym wówczas, gdy jest to pożądane w interesie społecznym, z tymże sprawując nadzór sąd nie może naruszać prawomocnych czynności komornika (por. E. Wengerek, *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne...*, 2009, s. 118; H. Pietrkowski (w:) *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 4, red. T. Erciński, Warszawa 2009, s. 22; Z. Szczurek (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz*, wyd. III, Currenda 2005). Przy czym w orzecznictwie przyjęto, że sąd może na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. z urzędu zmienić nawet prawomocne postanowienie komornika, którym wadliwie ustalono wysokość opłaty egzekucyjnej (por. uchwała SN z dnia 19 kwietnia 2007 r., III CZP 16/07, LEX nr 276924).

Z tych przyczyn w oparciu o treść art. 759 § 2 k.p.c. Sąd z urzędu dokonał zmiany zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że dokonał zmiany podstawy prawnej umorzenia na prawidłową przyjmując za podstawę prawną art. 823 k.p.c. i dlatego orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia. Zastosowanie art. 759 § 2 k.p.c. Sąd uznał za zasadne albowiem w ramach skargi wniesiono o uchylenie postanowienia Komornika Sądowego i nakazanie mu dalszego prowadzenia egzekucji i z tych względów uznano, że Sąd będąc związany granicami skargi nie mógł samodzielnie zmienić podstawy prawnej w oparciu jedynie o zakres zarzutów wynikający ze skargi i dlatego nieprawidłowości zostały wyeliminowane w trybie art. 759 § 2 k.p.c.

Skarga była natomiast bezzasadna.

Wskazać bowiem należy, że wierzyciel w terminie roku od daty zawieszenia postępowania nie podjął czynności koniecznej do dalszego prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Z dołączonych akt komorniczych wynika jednoznacznie, że ostatnią czynnością podjętą przez wierzyciela jest złożenie przez niego skargi. W związku z tym,

nawet uwzględniając prawidłowo przyjęty przez wierzyciela roczny termin od chwili zawieszenia postępowania zawieszenie powinno trwać najpóźniej do dnia 10 października 2023 roku.

Zdaniem Sądu, wniesienie skargi na czynności Komornika Sądowego w żaden sposób nie wstrzymuje biegu terminu określonego treścią art. 823 k.p.c. znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie zasadnym było uchylenie postanowienia Komornika Sądowego. Wierzyciel bowiem w chwili wniesienia skargi posiadał jeszcze niezależnie od złożenia skargi termin do dokonania czynności zmierzających do podjęcia postępowania uwzględniając, że postępowanie egzekucyjne powinno pozostawać zawieszony przez okres roku, a nie 6 miesięcy. Zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego tj. art. 767² 2 § k.p.c. wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani wykonania zaskarżonej czynności, chyba że Sąd zawiesi postępowanie lub wstrzyma dokonanie czynności.

Z powyższego przepisu jednoznacznie zatem wynika, że niezależnie od wniesienia skargi na czynności Komornika Sądowego wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do podjęcia postępowania przed upływem rocznego terminu od chwili zawieszenia postępowania, czego jednak w przedmiotowej sprawie nie uczynił. W szczególności nie przedłożono dokumentów wykazujących następców prawnych dłużniczki Ewy Rejner, nie przedstawiono także dowodów, iż zainicjowano postępowanie celem ustalenia jej spadkobierców. Wierzyciel nie podjął także czynności związanych z ustaleniem dla spadkobierców dłużnika kuratora na podstawie art. 1022³ k.p.c. Wobec brak wniosku wierzyciela o wyznaczenie kuratora, który jest niezbędny do kontynuowania postępowania egzekucyjnego, należy przyjąć, iż wierzyciel nie dokonał czynności niezbędnych do dalszego prowadzenia egzekucji, co będzie skutkowało umorzeniem postępowania z urzędu.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że ustawą z dnia 9 marca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw dokonano modyfikacji ustawy z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w ten sposób, że w art. 21 dodano ust. 7a w brzmieniu „Przepisy art. 804¹ oraz art. 824 § 1 pkt 4 i § 1¹ ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.” Nowelizacja ustawy z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego weszła jednakże w życie dopiero po upływie 3 miesięcy od daty ogłoszenia (art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2023 roku), a więc w dacie wydania postanowienia przez Komornika Sądowego tj. w dniu 4 maja 2023 roku jeszcze nie obowiązywała.

Sąd nie znalazł ponadto podstaw do podważenia prawidłowości ustalonych przez Komornika Sądowego kosztów postępowania egzekucyjnego. Wprawdzie podnieść należy, że wskazana przez Komornika Sądowego podstawa ustalenia kosztów odnosi się do art. 824 § 1 pkt 4 k.p.c. to jednakże umorzenie postępowania w oparciu o art. 823 k.p.c. poprzez analogię uzasadnia także przyjęcie w tym zakresie podstawy ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2018 roku o kosztach komorniczych. Brak odniesienia w ustawie z dnia 28 lutego 2018 roku o kosztach komorniczych do treści art. 823 k.p.c. wynikał z dokonanych zmian legislacyjnych i wyeliminowania właśnie tego przepisu z Kodeksu postępowania cywilnego.

Z tych przyczyn orzeczono jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

Za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ SĄDOWY

.....

Karolina D...but

